

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo: **SK/0057/99/2021**

Dňa: **28.06.2022**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **GRAND, správa bytových domov s.r.o., sídlo: Topoľčianska 74, 921 01 Banka, IČO: 47 190 957, právne zastúpený: ...**, kontrola vykonaná dňa 12.02.2021 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0017/02/2021 zo dňa 23.06.2021, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **200,- EUR, slovom: dvesto eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave **odvolanie** účastníka konania **zamietá** a **rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0017/02/2021 zo dňa 23.06.2021 **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – GRAND, správa bytových domov s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 200,- EUR, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 12.02.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava, pri prešetrení podnetu spotrebiteľa č. 387/2020 zistené, že účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne neupierať spotrebiteľovi právo na informácie; čo účastník konania porušil.

Dňa 12.02.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava vykonali inšpektori SOI kontrolu, pri ktorej bol zistený nedostatok,

za ktorý zodpovedá účastník konania ako predávajúci - poskytovateľ služby - správca bytov a nebytových priestorov. Kontrola bola vykonaná na základe spotrebiteľského podnetu, evidovaného pod č. 387/2020.

Pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania - poskytovateľ služby vykonáva správu bytového domu ... na základe Zmluvy o výkone správy. Pri výkone kontroly bolo taktiež zistené, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď kontrolou formálneho hľadiska náležitostí správy o činnosti správcu za rok 2018 bolo zistené, že neobsahuje informácie o finančnom hospodárení domu. V správe o činnosti správcu za rok 2018 je uvedený iba stav fondu k 01.01.2018 a stav fondu k 31.12.2018, stav spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj iné významné skutočnosti, ktoré súvisia so správou domu. V predloženej správe o činnosti správcu za rok 2018 absentujú výdavky v peňažnom vyjadrení za bytový dom. Vyššie opísaným konaním účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi právo na informácie.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

V podanom odvolaní účastník konania uvádza, že spoľahlivé zistenie skutkového stavu je podmienkou, ktorá má byť splnená na strane správneho orgánu za predpokladu, že sa chystá vyvodiť administratívnoprávnu zodpovednosť. Správny orgán je zodpovedný za zhromaždenie podkladov pre rozhodnutie a prostredníctvom dokazovania má zistiť skutkový stav tak, aby o jeho pravdivosti a úplnom zistení stavu veci neboli dôvodné pochybnosti. Bremeno dôkazu v správnom konaní má teda zaťažovať správny orgán, ktorý má povinnosť náležite zistiť skutkový stav veci. Pri odôvodnení rozhodnutia je správny orgán povinný konkretizovať dôkazné prostriedky, ktoré ho viedli k výroku rozhodnutia, a tiež je povinný uviesť postup pri aplikácii tzv. správnej úvahy pri použití právnych predpisov. Účastník konania má za to, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza z nedostatočného zistenia skutkového stavu. Inšpektorát SOI sa pri svojom rozhodovaní striktne pridržiaval svojich zistení a vychádzal iba z toho, čo obsahuje písomná správa o činnosti správcu za rok 2018. Účastník konania ďalej cituje ustanovenie § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), k čomu uviedol, že z uvedeného nevyplýva, že by táto správa o činnosti správcu mala byť v písomnej forme. Inšpektorát SOI neskúmal a ani nijako neriešil, či informácie o finančnom hospodárení domu za rok 2018 účastník konania nepredložil spotrebiteľom iným spôsobom ako prostredníctvom písomného vyúčtovania, z vyúčtovania, ktorého Inšpektorát SOI pri svojom rozhodovaní vychádzal. Účastník konania taktiež citoval ustanovenie § 34 ods. 1 Správneho poriadku a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 13S/63/2015. Účastník konania je presvedčený, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je nezákonné, skutkový stav, z ktorého sa v ňom vychádza, je nedostatočný na riadne posúdenie veci, a preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia, pričom závery Inšpektorátu SOI vyplývajú z nedostatočne vykonaných dôkazov. Podľa vyjadrenia účastníka konania Inšpektorát SOI nezisťoval skutkové okolnosti, ktoré by spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť preukázali, že účastník konania naozaj porušil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania ďalej cituje ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku a ustanovenie § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa, k čomu uvádza, že pri odôvodnení rozhodnutia je správny orgán povinný konkretizovať dôkazné prostriedky, ktoré ho viedli k výroku rozhodnutia, a tiež je povinný uviesť postup pri aplikácii tzv. správnej úvahy pri použití právnych predpisov. Odôvodnenie Inšpektorátu SOI účastník konania považuje za nejasné a nedostatočné. Inšpektorát SOI sa len vo všeobecnej rovine venoval

tomu, ako pri ukladaní pokuty postupoval. Neuviedol však, ako dospel k predmetnej uloženej sume pokuty, neuviedol stupeň závažnosti porušenia povinnosti, následky porušeného práva spotrebiteľa, čas trvania porušenia práva a pod. V odôvodnení sa správny orgán tiež nedostatočne vysporiadal s kritériami, ktoré mal v zmysle zákona zohľadniť pri rozhodovaní o uložení sankcie. Inšpektorát SOI mal presne a jasne uviesť dôkazy, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a v prípade rozhodovania o relatívne neurčitej sankcii, aké úvahy ho viedli k uloženiu sankcie v konkrétnej výške. V opačnom prípade nemožno konštatovať, či skutočne správny orgán na zákonné ustanovenia pri rozhodovaní prihliadal, a teda nemožno mať dôveru v správnosť jeho postupu v správnom konaní. Účastník konania na podporu svojho tvrdenia poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 81/2007 zo dňa 16.04.2008 a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/81/2010 zo dňa 31.01.2011. Účastník konania ďalej cituje ustanovenie § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa a uvádza, že zákon o ochrane spotrebiteľa teda pripúšťa určitú voľnosť pre správny orgán tým, že neustanovuje striktný postup pri stanovení a výpočte sankcie za porušenie povinnosti. Práve preto je pri aplikácii takýchto právnych noriem potrebné uviesť dôvody, z ktorých správny orgán vychádzal. Správny orgán síce uviedol nejakú svoju zovšeobecnenú úvahu, z ktorej vychádzal pri určovaní výšky a druhu sankcie, avšak neprihliadol pritom na všetky okolnosti a špecifiká prípadu, ktoré by mali mať na výšku a druh sankcie vplyv, ako napr. na skutočnosť, že účastník konania vo vyúčtovaniach pre nasledovné roky už v písomnej forme informoval spotrebiteľov o finančnom hospodárení domu, a to i bez toho, aby na to bol Inšpektorátom SOI upozornený. Navyše správny orgán má možnosť uložiť pokutu podľa vyššie citovaného ustanovenia do 66 400 eur, t. j. pokutu aj napr. vo výške 0,1 eur. Napriek tomu Inšpektorát SOI účastníkovi konania uložil neprimerane vysokú pokutu, výšku ktorej ako už bolo spomínané, nijako neodôvodnil. Z uvedeného je pre účastníka konania zjavné, že Inšpektorát SOI pri posudzovaní predmetného skutku vychádzal výlučne z gramatického výkladu zákonov a venuje sa iba formálnej stránke skutku. Pri aplikácii zákonnej normy na konkrétny prípad mal Inšpektorát SOI skúmať nielen to, či v konkrétnom prípade boli naplnené formálne znaky skutku, ale aj to, či skutočne došlo k uplatneniu materiálnych znakov. Účastník konania podotýka, že žiadny škodlivý následok v danom prípade nenastal a nastať ani nemohol, rozhodnutie je prísne formalistické a nijako nezohľadňuje charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a jeho následky. Účastník konania zároveň cituje rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/4/2016 a ďalej tiež uvádza, že považuje za potrebné upozorniť Inšpektorát SOI aj na tú skutočnosť, že práve z dôvodu ukladania nezmyselných sankcií a pokút minister hospodárstva Slovenskej republiky pristúpil k personálnej zmene vo vedení SOI: *„Rozhodne nesúhlasím s tým, aby sa od úradníckeho stola neprimerane vysokými pokutami trestali ľudia, ktorí na Slovensku vytvárajú hodnoty a pracovné miesta. SOI nemá slúžiť na výchovu živnostníkov, ale je jedným z nástrojov kontroly a spravodlivosti. ...“* Účastník konania taktiež poznamenáva, že správne trestanie, ktorým je ukládanie pokút správnym orgánom, sa v zmysle právnej teórie, ako aj ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, riadi zásadami platnými v trestnom práve. V konaniach zisťovania správneho deliktu, rozhodovania o vine páchatel'a za jeho spáchanie a ukladaní sankcie zaň, treba postupovať v súlade so zásadami trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle právnej úpravy v zákone o priestupkoch alebo v Trestnom zákone a k uvedenému účastník konania cituje z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/51/2011. Účastník konania má za to, že Inšpektorát SOI v rámci správneho konania mal nariadiť ústne pojednávanie, keďže rozhodoval o uložení sankcie. Z rozhodnutia však vyplýva, že účastník konania na pojednávanie predvolaný nebol, a že ústne pojednávanie v danej veci sa vôbec nekonalo. Uvedená vada správneho konania má za následok odňatie práva účastníkovi konania na spravodlivý proces pred orgánom verejnej správy. Účastník konania je presvedčený, že právo

spotrebiteľa neporušil. Navyše, účastník konania Inšpektorátom SOI vytýkané porušenie v nasledovných rokoch sám napravil. Inšpektorát SOI totiž pokutu udelil účastníkovi konania za správu o činnosti správcu za rok 2018, pričom pokutu za nasledujúce roky neudelil, keďže tieto správy vytýkané nedostatky už neobsahovali. Cieľom účastníka konania teda v žiadnom prípade nebolo vyhnúť sa povinnosti stanovenej zákonom a už vonkoncom nemal v úmysle porušiť práva spotrebiteľa. Účastník konania nesúhlasí s uložením pokuty. Uloženie sankcie vyžaduje, aby správny orgán rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú uloženie sankcie. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je dostatočným pre uloženie pokuty. Inšpektorát SOI dostatočne neuviedol a nezdôvodnil kritériá, ktoré zhodnotil v prospech pokuty vo výške 200,- €. Inšpektorátom SOI zistený skutkový stav je nedostačujúci pre posúdenie veci, zistené skutočnosti nevyhodnotil tak, aby nespochybnil závery o tom, že účastník konania naozaj porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z právnych predpisov. Preto sú tu dôvody na zrušenie rozhodnutia. Správny orgán podľa vyjadrenia účastníka konania nezohľadnil, že účastník konania bol v roku 2018 začínajúcim podnikateľom a správu domu, ktorého sa vyúčtovanie týkalo, prvýkrát realizoval za celý rok, takže neúplné vyúčtovanie mohlo vzniknúť z dôvodu nedostatku informácií, resp. skúseností. Táto skutočnosť v súvislosti s inými by sa mala objaviť v odôvodnení rozhodnutia. Tiež by mal správny orgán uvažovať o absolútnej veľkosti účastníka konania, koľko domov spravoval v čase, kedy k priestupku malo dôjsť, aké mal obraty. Je úplne bežné, že správny orgán ukladá pokuty s ohľadom na veľkosť subjektu, ktorému sankciu ukladá. Rozdielny vplyv na účastníka konania má uložená sankcia, ak je s ohľadom na obrat a zisk nepatrná a ak je sankcia vyššia ako zisk spoločnosti za celý rok. Je preto potrebné, aby aj túto skutočnosť správny orgán pri ukladaní sankcie zohľadnil. Účastník konania tiež uviedol, že konkrétne Inšpektorát SOI v Trnave správcom, ktorí spravujú tisíce bytov, ukladal sankcie za priestupky v podobných výškach ako účastníkovi konania. Vzhľadom na vyššie uvedené účastník konania navrhuje, aby správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil, resp. aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v súlade s týmto odvolaním zmenil, resp. ho v celom rozsahu zrušil.

K tomu odvolací orgán uvádza, že Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, ako príslušný správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. Odvolací orgán má za to, že účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok. Skutočnosti a dôvody uvedené v odvolaní nespochybňujú uloženie sankcie zo strany správneho orgánu a nie sú tak dôvodom na zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozhodnutia. Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu zákazu vyplývajúceho zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Na okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, a na základe ktorých žiadal o prehodnotenie alebo zrušenie rozhodnutia, odvolací orgán neprihliadal, nakoľko na uloženú sankciu nemajú vplyv.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.“

K námietkam účastníka konania, že správny orgán je zodpovedný za zhromaždenie podkladov pre rozhodnutie a prostredníctvom dokazovania má zistiť skutkový stav tak, aby

o jeho pravdivosti a úplnom zistení stavu veci neboli dôvodné pochybnosti, bremeno dôkazu v správnom konaní má zaťažovať správny orgán, a pri odôvodnení rozhodnutia je správny orgán povinný konkretizovať dôkazné prostriedky, a že rozhodnutie Inšpektorátu SOI vychádza z nedostatočného zistenia skutkového stavu, pričom sa pri svojom rozhodovaní striktne pridržiaval svojich zistení a vychádzal iba z toho, čo obsahuje písomná správa o činnosti správcu za rok 2018, odvolací správny orgán uvádza, že po preskúmaní predmetnej veci má za to, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnemu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V prejednávanej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Odvolací orgán tiež uvádza, že z povinnej procesnej súčinnosti správneho orgánu a účastníka konania vyplýva, že správnemu orgánu nemožno vytýkať chybu konania, ak neprihliadol na skutočnosti jemu neznáme, ktoré podľa povahy veci mohol uviesť len účastník konania (a neuviedol) alebo na dôkazy, ktoré mohol navrhnúť len účastník konania a (v rozpore s § 34 ods. 3 Správneho poriadku) ich nenavrhol. Nesplnenie zákonnej procesnej povinnosti podľa odseku 3 môže mať pre účastníka konania v zmysle Správneho poriadku nepriaznivé procesné dôsledky. Z uvedeného teda vyplýva, že ak má účastník konania dojem, že sa nedopustil zisteného porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa, je jeho povinnosťou predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení, čo však účastník konania v žiadnom štádiu

správneho konania neurobil, preto odvolací správny orgán nemôže odvolaniu účastníka konania vyhovieť.

K argumentom účastníka konania ohľadom nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré podľa názoru účastníka konania neuvádza, ktoré skutočnosti boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, odvolací správny orgán uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že hlavným podkladom rozhodnutia bola kontrola vykonaná inšpektormi SOI dňa 12.02.2021, tak ako je to uvedené v samotnom odôvodnení rozhodnutia. Výstup z kontroly tvorí inšpekčný záznam, ktorý mal k dispozícii aj samotný účastník konania. Hmotným dôkazom je práve inšpekčný záznam, ktorý potvrdil porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 tým, že účastník konania ako správca bytového domu ... si nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť, keď správa o činnosti správcu za rok 2018 neobsahuje informácie o finančnom hospodárení domu, konkrétne absentujú výdavky v peňažnom vyjadrení za bytový dom. Odvolací orgán považuje ďalej za potrebné uviesť, že podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku „v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.“ Citované ustanovenie teda nestanovuje správne orgánu povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia podklady, resp. dôkazy vo forme ich zoznamu. Relevantné je uviesť skutočnosti, ktoré boli pre rozhodnutie správneho orgánu podkladom. Správny poriadok v danom smere rieši materiálnu stránku veci, keď samotné podklady, z ktorých dané skutočnosti vychádzajú sú obsiahnuté v príslušnom spisovom materiáli, do ktorého má účastník konania možnosť v priebehu správneho konania nazrieť. Odvolaciemu správne orgánu však v tomto ohľade nedá nespomenúť, že prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí popísal postup správneho orgánu vychádzajúci z jednotlivých podkladov z chronologického hľadiska, keď bolo uvedené najskôr zistenie správneho orgánu vychádzajúce z inšpekčného záznamu zo dňa 12.02.2021, ktorý bol účastníkovi konania doručený prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy www.slovensko.sk dňa 12.03.2021, a následne začatie správneho konania Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 14.05.2021, doručeným účastníkovi konania dňa 01.06.2021. Na základe uvedeného má odvolací správny orgán za to, že prvostupňový správny orgán presne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisovej dokumentácie, čo je v súlade so zákonom.

Odvolací orgán zároveň uvádza, že správny orgán prvého stupňa v rozhodnutí jasne konkretizoval dôkazný prostriedok, ktorý ho viedol k výroku rozhodnutia, keď v odôvodnení viackrát uviedol, že kontrolou Správy o činnosti správcu za rok 2018 zistil, že v nej absentujú informácie o finančnom hospodárení domu. Odvolací správny orgán uvádza, že ide o základnú povinnosť správcu, ktorú má voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome, nakoľko hospodári s cudzím majetkom, teda s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorý spravuje.

Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

K tvrdeniam účastníka konania, že správny orgán neprihliadol na všetky okolnosti a špecifiká prípadu, ktoré by mali mať na výšku a druh sankcie vplyv, ako napr. na skutočnosť, že účastník konania vo vyúčtovaniach pre nasledovné roky už v písomnej forme

informoval spotrebiteľov o finančnom hospodárení domu, a to i bez toho, aby na to bol Inšpektorátom SOI upozornený, že žiadny škodlivý následok v danom prípade nenastal a nastať ani nemohol, rozhodnutie je prísne formalistické a nijako nezohľadňuje charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a jeho následky, odvolací správny orgán uvádza, že účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán poukazuje na to, že účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe princípu objektívnej zodpovednosti, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

K námietkam účastníka konania, týkajúcich sa aplikácie trestno-právnych predpisov a aplikácie trestnoprávnych zásad, odvolací orgán uvádza, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógia legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne, pretože pre ich postup a rozhodovanie je základným hmotnoprávnym predpisom zákon o ochrane spotrebiteľa a procesným zákon o správnom konaní. K uplatňovaniu účastníkom konania poukázaných trestnoprávnych zásad odvolací správny orgán dodáva, že pre administratívne trestanie platia trestnoprávne štandardy, avšak v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri zachovaní zdravého rozumu a s istou mierou voľnosti nemožno vyžadovať všetky trestnoprávne štandardy bezo zvyšku, pretože administratívne trestanie neprináša taký zásah do práv konkrétneho subjektu ako je to v trestnej veci.

K tvrdeniu účastníka konania o odňatí práva na spravodlivý proces z dôvodu nenariadenia ústneho pojednávania, odvolací orgán podotýka, že zo strany správneho orgánu nedošlo k uvedenému porušeniu procesných práv účastníka konania a v tejto súvislosti odvolací orgán poukazuje na zásadu jednotnosti, v zmysle ktorej mohol účastník konania podávať vyjadrenia, návrhy, námietky a navrhovať a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení počas celého správneho konania. Účastníkovi konania bola daná možnosť vyjadriť sa k dôvodom konania popísaným v Oznámení o začatí správneho konania v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, čo vyplýva už zo samotného poučenia, ktoré je súčasťou Oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 14.05.2021. Podľa cit. ustanovenia zákona „*správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“ Účastník konania však nepredložil jediný dôkaz, resp. neuviedol také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na prehodnotenie porušenia zákona.

Zároveň, odvolací orgán poukazuje na § 21 ods. 1 prvá veta Správneho poriadku, v zmysle ktorého „*správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.*“ Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane

spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správneho orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť, len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správneho orgánu a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup, ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania pred správnym orgánom predstavuje ďalšie dodatočné náklady a správny orgán finančne zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 prvá veta Správneho poriadku „*správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správneému vybaveniu veci.*“ Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariaďovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania.

Odvolací orgán v súvislosti s konštatovaním o porušení procesného práva nariadenia ústneho pojednávania ďalej uvádza, že účastník konania v žiadnom štádiu správneho konania nariadenie ústneho konania nenavrhol. Odvolací orgán na druhej strane zvažil, či by nariadenie ústneho pojednávania prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI, v priebehu ktorej inšpektori SOI zistili porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a za ktorý účastník konania zodpovedá objektívne. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016, podľa ktorého: „... *správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Naviac, žalobca mal možnosť navrhnúť a dožadovať sa o. i. aj ústneho pojednávania, čo však nespravil. ...*“ Odvolací orgán má za to, že účastník konania mal možnosť navrhnúť dôkazy, či inak hájiť svoje práva. Účastník konania na Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 14.05.2021 navyše ani nereagoval.

K námietke účastníka konania, že vytýkané porušenie v nasledovných rokoch sám odstránil, odvolací orgán uvádza, že túto skutočnosť vníma pozitívne, avšak podotýka, že táto skutočnosť na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „*zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu*“), je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania

dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie.

Rovnako ani nemohol odvolací orgán zohľadniť tvrdenia účastníka konania, že bol v roku 2018 začínajúcim podnikateľom a správu domu, ktorého sa vyúčtovanie týkalo prvýkrát realizoval za celý rok, takže neúplné vyúčtovanie mohlo vzniknúť z dôvodu nedostatku informácií, resp. skúseností, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na výkon jeho činnosti, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach, uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 12.02.2021. Odvolací orgán taktiež poukazuje na skutočnosť, že účastník konania je právnickou osobou a pri plnení svojich podnikateľských záväzkov má byť aktívny a vedomý si plnenia svojich povinností. V rámci svojej podnikateľskej činnosti je povinný zabezpečiť také riešenie spôsobu podnikania, ktoré by mu umožňovalo plniť si svoje záväzky a povinnosti. Účastník konania je teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti povinný zabezpečiť dodržiavanie všetkých povinností tak, ako mu vyplývajú z platných právnych predpisov a postupovať s určitou mierou odbornej starostlivosti vo vzťahu k plneniu daných povinností, ktoré je povinný zabezpečiť.

Účastník konania v odvolaní uvádza, že správny orgán síce uviedol nejakú svoju zovšeobecnenú úvahu, z ktorej vychádzal pri určovaní výšky a druhu sankcie, avšak neprihliadol pritom na všetky okolnosti a špecifiká prípadu, ktoré by mali mať na výšku a druh sankcie vplyv, ako napr. na skutočnosť, že účastník konania vo vyúčtovaniach pre nasledovné roky už v písomnej forme informoval spotrebiteľov o finančnom hospodárení domu, a to i bez toho, aby na to bol Inšpektorátom SOI upozornený, že správny orgán má možnosť uložiť pokutu do 66 400 eur, t. j. pokutu aj napr. vo výške 0,1 eur, a že napriek tomu Inšpektorát SOI účastníkovi konania uložil neprimerane vysokú pokutu, výšku ktorej ako už bolo spomínané, nijako neodôvodnil. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací správny orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa uloženie pokuty dostatočne odôvodnil v súlade s kritériami ustanovenými v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom vonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

K námietkam účastníka konania k určeniu výšky pokuty odvolací správny orgán ďalej uvádza, že uložená sankcia je primeraná, od takto uloženej pokuty sa očakáva najmä

preventívny účinok, pričom dôvody sú evidentné z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k výške uloženej sankcie odvolací orgán uvádza, že konanie účastníka konania ako správcu, ktorý uprel právo na informácie spotrebiteľom – vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome, keď v správe o činnosti za rok 2018 neuviedol riadne, ako finančne hospodáril s finančnými prostriedkami v dome, hodnotí odvolací orgán ako závažné porušenie povinností správcu, vzhľadom na to, že finančné prostriedky sú získané od samotných vlastníkov, ktorí sa z nedostatočnej správy o činnosti správcu za rok 2018 nedozvedeli, v akej výške boli jednotlivé náklady predmetného bytového domu za rok 2018. Uvedeným konaním účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý na zmiernenie alebo odstránenie uvedených nežiaducich dopadov stanovuje zákonné požiadavky, ktoré predovšetkým zakazujú upierať spotrebiteľom právo na informácie.

K poukazu účastníka konania na obdobné rozhodnutia Inšpektorátu SOI v Trnave, ktoré však konkrétne nešpecifikoval, odvolací správny orgán uvádza, že v mnohých prípadoch sice môže byť konštatované porušenie rovnakého zákonného ustanovenia, avšak skutkový stav nemusí byť vždy zhodný so skutkovým stavom veci, ktorá je predmetom tohto konania. Odvolací orgán má za to, že správny orgán je povinný rozhodovať obdobne v prípadoch, kedy je skutkový stav totožný. V prípade, kedy nejde o rovnaký ani o obdobný prípad a správny orgán uloží pokutu v rôznej výške, nejde o vybočenie zo zákonom stanovených kritérií. Odvolací orgán si taktiež dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že správne orgány pri vydávaní rozhodnutí pristupujú ku každému prípadu individuálne na základe objektívnych okolností každého prípadu.

K ostatným námietkam odvolací orgán nevzhladol ako k právne relevantným, nakoľko predmetné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa sa riadi princípom objektívnej zodpovednosti, t. j. účastník konania zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť). Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“ Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov*

protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“

Odvolačný orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolačný orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, s prihliadnutím na charakter zisteného nedostatku, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolačný orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Spôsob protiprávneho konania spočíva v porušení zákazu zo strany účastníka konania, keď účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi právo na informácie, čím došlo k vylúčeniu alebo obmedzeniu práv spotrebiteľa. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania nie je nepatrná, nakoľko účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. právo na informácie, keď v Správe o činnosti správcu za rok 2018 absentovali informácie o finančnom hospodárení domu, pričom ide o základnú povinnosť správcu, ktorú má voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome, nakoľko hospodári s cudzím majetkom, teda s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorý spravuje.

Odvolačný orgán taktiež prihliadol pri ukladaní výšky pokuty na možný následok nedostatočne uvedených informácií o finančnom hospodárení v bytovom dome účastníkom konania, pričom ich úlohou je uľahčiť spotrebiteľovi objasniť mu skutočne vynaložené finančné prostriedky v dome. Uvedením nedostatočných informácií bol spotrebiteľ ukrátený na svojom práve na informácie a zároveň, bol tento nedostatok spôsobilý privodiť mu majetkovú ujmu v kontexte prípadného uplatňovania si práva zo zodpovednosti za vady poskytovaných služieb.

Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolačný orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

K výške pokuty uloženej správnym orgánom prvého stupňa odvolačný orgán uvádza, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň, pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolačný orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00170221.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.